

Posudek na bakalářskou práci

Název: Kulturní modely pracovníků v oblasti sociálních služeb

Autor: Jitka Nováková

Katedra psychologie, Pedagogická fakulta, Univerzita Karlova, Praha 2017, 44 s.

Tématem bakalářské práce Jitky Novákové se stala otázka vztahu k profesi u pracovníků, kteří se věnují pomoci handicapovaným dětem. Teoreticko - metodologickým rámcem se stala teorie kulturních modelů. Data byla vytvořena na základě kvalitativní metodologie, autorka vedla s informátory narativní rozhovory.

Text práce je logicky strukturován, obsahuje všechny žánrem kvalifikační práce očekávané části. Je jen možné dát v úvahu, zda nadpis empirická část by neměl zahrnovat i kapitulu věnovanou metodologii. V teoretické části se autorka věnuje především teoreticko- metodologickému rámci a teoretické literatuře týkající se definice pracovníka v sociálních službách. Je škoda, že se autorka více nezamyslela na kvalitativními studiemi, které na dané téma již vznikly, což by mohlo prohloubit závěrečnou diskusi. Ta v práci spíše chybí, byť by bylo zajímavé více a hlouběji zvažovat pozici pomáhajících v současné společnosti.

Další část práce je věnována metodologii. Text je členěn logicky, adekvátně představuje postup výzkumu. Svědčí o úspěšném vedení výzkumu a důvěře, kterou autorka ve vztahu k terénu měla. Nutné je si ovšem přiznat, že informátoři v řadě ohledů kopírovali sociální síť autorky (což Jitka Nováková samozřejmě přiznává).

Za stěžejní kapitolu pokládám část, kde autorka identifikuje kulturní modely, které situují pomáhající v jejich činnosti – v pomoci handicapovaným dětem. Je psaná analyticky a s vhladem. Jitka Nováková na základě dat a i díky zvolenému teoreticko- metodologickému rámci jde ve zjištěních za prvoplánové teze o altruismu. Pozice pomáhajících v profesi není spojena dominantně s modelem vypjatého altruismu, nýbrž je orientována do roviny seberozvoje a uspokojení jedince vykonávající práci. Adresáti pomoci jsou v této pozici především objekty, skrze něž se vše vyjednává. Je ovšem otázka, zda tento model, resp. generátor logiky je jediný, či je spíše „jen“ dominantní, zda přece jen kulturní modely tematizující pomoc handicapovanému nejsou přítomny také. Pak by bylo zajímavé promyšlet propojování obou logik. Zajímavé by také bylo uvážit, do jaké míry výsledky výzkumu mohla ovlivnit pozice badatelky. Proto se ptám, zda dominance generátoru logiky (seberozvoj) nevyplývá z toho, že autorka je insider?

Práce splnila požadavky kladené na bakalářskou práci. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 29. 5. 2017

Dana Bittnerová